

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorum, Zgew. 5, 8. aneb Zal'my a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

VIII. O Bohu w Trogicy

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574)

se w srdcích našich, w dá-
rických spasení negdražších.

2. Mysl naši věrau o
svěcūg, a vůli láskau roz-
něcūg, pamět vstavūg w
naděgi, svědomj w dlu-
hém pokogi.

3. W vmyšle přjměm
postavūg, srdce čistotau ko-
runūg, žádosti řed svatau
báznj, těla bůgnost krocūg
táznj.

4. Nad smysly panova

ti deg, rauchem etnosti ge-
odjweg, at wšse což se tobě li-
bi, činj, mluwj, slyšj, widj.

5. Vychoim obraz Dtee
nesauc, a w Krysta rokoře-
neni gsauc, tak po lopotě
wezdegšj, wzali w nebi ži-
wot lepšj.

* 6. Degž to ž milosti
Dtcowj, plně žástuhy Kry-
stowj, štědrý dárce Duchu
swatý, Bože nedělné pod-
staty.

VIII. O Bohu w Trogicj gedinem a geho Wlastnostech.

(314.)

Hymnus.

Galo: Kol starý migt w te.

S Enž gsy Báh geden w
Trogicj, od věčnosti
panugicj, kdž se svě-
tla nedostává, degž at světko
tvé nastává.

2. Tebe my ráno chválíme,
y večer modlitbau ctíme, degž
at zpěmowě libeznj, na velký od
nás tobě jnj.

3. Bohu Dtcy budjž chwála,
bud y Synu geho stála, také y
Duchu swatému, Bohu w Tro-
gicj gednomu, Amen.

(315.)

Te DEum Laudamus.

Obecnj notat, podle wšech
slawností.

Tě Boha wšickni chválíme,
tebe Pána wyznáváme :
Tě wšech nás věčného Dtee,
wšechka země cti široce.

2. Tobě wšech nebes wyso-
stj, tobě wšeliké mocnosti, An-
gelé, Cherubinowé, y slawnj
Seraffinowé :

3. Wstawičně prozpěwujž, hla-
sem welikým wolagj, Swatý,
Swatý, Swatý, Pán Báh, ne-
beských, zemských žástupů.

4. Plná gšan nebe y země,
welebnosti a slawy twé. Tě
slawný

slavný Král Apollolický, chvá-
li, y počet Proroků.

5. Zástup svatých mučedníků,
těleby moc tvou velikou :
Tebe po křístku světa, vyná-
vá církev tvá svatá.

6. Dce přemilmi dobrého,
Syna gednorozeného, také y Du-
cha svatého, vtěšitele věrného.

7. Ty gsy Král slavnosti Kry-
ste, tys Syn věčný tvého Dce :
Chťe člověka vyslaupiti, ráčíš
se w Panně vtěliti.

8. Ty kdyžs přemohl ostro-
smrti, ráčíš věrným otevřeti,
z lásky, Království nebeské :
Díš na pravici Božské.

9. Dctud věříme že přigbješ,
saudcem všeho světa budeš :
D degj slauham twým s sebau-
djl, všlats ge krmj swau wy-
laupil.

10. Kac ge věčnou slávu
s swými, počtiti w nebi swat-
mi : Spas lid swág ō Hospodi-
ne, vědictwj twě ai nezhyne.

11. Po všechy nasse dny, di-
ky, vzdávameť Bože veliký,
Chwalice gměno tvě slavně, če-
hož gest na věky hdně.

12. Kac toho dne, y každj čas,
poskwn hřichů zbawiti nás :
Smilůg se nad námi Pane, smi-
lůg se, tebeť žádáme.

13. Budiž milosrdenswj twě,
nad námi náš milý Pane, k to-
běť gen máme své zření, ō degj
nám věčné spasení.

14. W tebeť ō Pane dauffa-
me, nech ať w hanbu nepadáme :

Y budeš od nás sám Chválen,
nyň y na věky, Amen.

(316.)

Et in terra.

Galo: Kryste genj gsy Swěto.
Na zemi budiž lidem, po-
kog dobrá vůle všechněm,
y nám, genj wychwalugem tě,
dobrořečjme hlasyť.

2. Y srdečně se modljme, a
s náboženswjim proshme, w twě
sláwě tě welebíme, dobrému d-
ky vzdáváme.

3. Pane Bože kralugich, genj
gsy na nebi w Trojici, Králi
nebesky přestkwauch, Bože Dce
wssemohauch.

4. Pane, Synu neynwlastně-
jší, Gější Kryste neynwšší :
D obogjho podstaty, pochodj-
cy Duchu swatý.

5. D Pane Boží Beránku
genj snjmáš nepravost swětlau,
tět proshme spolkem wsickni,
tkauce, smilůg se nad námi.

6. Kterjž snjmáš hřichy swě-
ta, budiž přigemná modlitba,
sedjš na pravici Dce, bud náš
milostiwj zpráwce.

7. Neb gsy ty negswětěgší
sám, ty gsy sám panugich Pán,
tys sám neynwššeněgší, náš
Pane Kryste Gější.

8. S swatým Duchem Těš-
telem, všech věrných osnětitez-
lem, w sláwě Bohu Dcey rowen,
až na věky wěků, Amen.

(317.)

Credo.

Dojkoliw chce spasen. bti.
tomě

Pay. 228. 14.

tomu přebewssemi wěcni po-
třebj gest: aby wěděl a držel
obecnj wiru.

2. Kteržto nebudeli geden-
kajdy cele, a neporussitedlně
zachowāwati: beže wssj pochy-
bnašti wěcně zahyne.

3. Zato gest pak obecnj wjra,
abychom gednoho Boha w Tro-
gicy: a Trogicy w gednotě we-
lebili.

4. Ani osob wespolek missegi-
ce: aniž Božské podstaty oddě-
lugice.

5. Nebo glnā gest Osoba Ot-
ce, glnā Syna: glnā Duchu
swatého.

6. Ale Otce y Syna, tež y
Ducha swatého gediāe gest Bož-
stwj: gednostegnā slāwa, y
spolu wěcnā welebnost.

7. Gafy gest Otce, tafy gest
y Syn: tafy tež y Duch swa-
tý.

8. Nestworený gest Otce, ne-
stworený y Syn: nestworený
gest y Duch swatý.

9. Nesmjrný gest Otce, ne-
smjrný y Syn: nesmjrný gest y
Duch swatý.

10. Wěcný Otce, wěcný Syn:
wěcný Duch swatý.

11. A wssak negsau tři wěcnj:
ale geden gest wěcný.

12. Rowně gako negsau tři
nestworenj, aniž tři nesmjrnj:
Ale geden gest nestworený, to-
likež geden nesmjrný.

13. Takž podobně wssemoħau-
cy gest Otce, wssemoħaucy Syn:
wssemoħaucy y Duch swatý.

14. A wssak negsau tři wjemos-
haucy: ale geden gest wssemo-
haucý.

15. Takž gest Otce Bohem,
Syn Bohem: Duch swatý Bo-
hem.

16. A wssak negsau tři Bo-
homě: Ale gediný gest Bůh.

17. Tak gest Otce Pānem, Syn
Pānem: Duch swatý Pānem.

18. A wssak negsau tři Pāni:
ale geden gest Pān. 5. Mogg. 6, 4.

19. Neb gako obzwlāstně ge-
dnu kajdau osobu Boha, aneb
Pāna wyznāwati Křesťanskau
prawdau přinneeni bōwāme:
Tak tři Bohy aneb Pāny nazý-
wati obecným náboženstwjm se
nām zapowidā.

20. Otce od jādneho nenj vs-
činěn, ani stworen: ani naroz-
žen.

21. Syn gest gedině od Otce,
ne včiněn, ani stworen: ale zplo-
žen.

22. Duch swatý od Otce a od
Syna, nevčiněn, ani stworen,
ani zplozen, ale pochāzegicy.

23. Protož geden gest Otce,
ne tři Otcomě, geden Syn, ne
tři Synomě: geden Duch swa-
tý, ne tři Duchomě swatj.

24. A w této Trogicy jādnu
Osoba nenj prwnj, ani poslednj,
ani wěssj, ani menssj, ani pře-
dněssj: Ale wseckny tři Osoby
mezy sebau wespolek rowně gsau,
a wěcně.

25. Tak že (gafy giž powědjs-
no) gest Trogice w gednotě: A
gednota w Trogicy ctěna mā
bhti.

26. Pro-

26. Protož kdo chce spasen býti : ten má tak o Trogicy swaté smýšleti.

27. Ale potřebj gest také k wěcnému spasení : aby o wěleňj Pána našeho GEzu Krysta pevně wěřil.

28. Gestli pak tato prawá wěra, abychom wěřili, a wyznawali : že náš Pán GEjis Krystus Syn Boží, gest prawým Bohem a člověkem.

29. Bohem gest i podstaty Otce před ustanowením swěta splozen : A člověkem gest i podstaty Matky na swět narozen.

30. Gestli dokonalým Bohem, dokonalým člověkem : i Duse rozumné, a i lidského těla podstatu swau mage.

31. Kterým gest Otce podle Božíhoj : menší Otce podle člověčenství.

32. Kterýžto ačkoliw gest Bohem a člověkem : wšak negsaudwa, ale gedem gest Krystus.

33. Geden gest jagisté ne i smíšením podstaty : ale gednotau Osoby.

34. Nebo gako rozumná Duse a tělo gedem člověk gest : Tak Bůh a člověk gedem gest Krystus.

35. Kterýžto trpěl pro spasení náše : zstoupil do pekla, třetího dne i mrtvých wšak.

36. Wstoupil na nebesa, sedí na prawicy Boha Otce wšemohačyho : Odtud přigde souditi živých i mrtvých.

37. A k geho přistjí wšickni lidé wstati musy s těly swými :

A počet wydati i swých wlasních skutků.

38. A kteří dobré wěcy činili, púgdau do žiwota wěčného : Ale kteří žlé, do ohně wěčného.

39. Zatoh gest obecni wšra, kteréž nebudeli kdo pevně a neporuffitedlně zachowáwati : Bez se wšji pochybnosti zahyne.

Slawa Otce i Synu, ie.

(318.) G. A na zemi budž lid.

Na zemi deg nám pokoj, ó Bože, a žruss nepokoj, wšecky swáry a rúznice, wyplew kaukol i swěpsšence.

2. Potěš smutných žarmaucených, přigmi prošby wšecky truchlých, neopauštěg w se wěřících, a twěgměno wzhnagících.

3. Čest, chwálu tobě wzdáwáme, neb tě předobrého známe, tě slawíme, welebíme, tobě se Bože klaníme.

4. Děkujeme twě milosti, kteraužs proneš w swěštedrosti, k nám nehodným přejádauch, Pane Bože wšemohauch.

5. O Gednorozený Synu, genž gš se pro naši winu, narodil i Panny přeciště, náš Pane GEjis Kryste.

6. O Be

6. O Beránku Boží tichý,
 Eterný snímáš z světa hří-
 chů, o Synu Boží gedíný,
 smilův, slitův se nad námi.

7. Ty sám nepravosti
 snímáš, modlitby naše při-
 gimáš, sedíš na pravici
 Otce, pastýři, pas nás své
 Dvce.

8. Nebs nade vsseký
 swatý sám, Král nad Krá-
 li, nad Pány Pán, w mocy
 a slávě neproššši, náš Pa-
 ne Kryste GEjssi.

9. Spolu s milým Du-
 chem swatým, dárce mstě-
 drým a bohatým, w slávě
 Otce rovným Pánem, až
 na věky věků Amen.

(319.)

Dhu bud sláva na ne-
 bi, y díky z darů gehu,
 proto že giž nepotřebi, bá-
 ti se čeho zlého : Bůh nás
 sobě oblihuje, potogem
 svým potěšuge, máť bauře
 vsseká konec.

2. Chvály modlitby mno-
 žime, děkugice srdečně : Že
 twau moc Otce widjme, nřž
 nade všim vládněš wě-
 čně : Milosti twau člowěk
 ožil, stalo se co byl vložil,
 blajeť nám při tom Pánu !

3. O Kryste gedíný Sy-
 nu, Boha Otce věčného :
 Shladils vsseký nás pa-
 dlých winu, smjřiw s Ot-
 cem, zprostilš zlého : O
 Pane Boží Beránku, sřys
 nás bjdně w tomto stánku,
 a smilův se nad námi.

4. Duchu swatý gměň
 naše, Děšiteli žádauch :
 Zprošť nás zlosti satanásse,
 pro něž Pán GEjss wrau-
 ch : Neš broznau smrt y
 bolešti, o wřdal vsseký pryč
 neřešti, na čež y spoliháme.

(320.)

Bže Otce bud s námi,
 a braň nás ode zlého :
 Hřichy naše z nás segmi,
 přeg skonánj šťastného : Za-
 puď zlého satana, wtvorď
 nás w wjře žiwé, w lásce
 včiw horliwé, w naděgi dau-
 fánliwé. Bud nám štjť a
 obrana, ať se mužně potká-
 me, s nepřitelem sřjráme,
 a forunu wyhráme. Amen.
 Amen dá to Bůh ! zpjwog-
 mež mu Halleluja.

2. GEzu Kryste bud s
 námi, a braň nás zc.

3. Duchu swatý bud s
 námi, a braň nás zc.

(321.)

(321.)

Oje propasti hluboká!
Kterakž tě mám prá-
vě poznati? Ty myšliti
přemyslel! Galž tvé mla-
dnosti gmenovati? Ty mo-
že gsy nemyslel, ga se tvé
oddávam mlosti, sedce mé
maudrosti prázdne, rač ob-
dariti twau plnostj. Rádi
bych syc o tobě mluvil, ať
v sobě swau nespůsobnost
tomu chytím; neb to, co
máš, neb gsy, gest nad ro-
zum vyšší, nemensší gest
co znám neb widím.

2. Ty gsy před věků po-
čátkem, bez počátku; o po-
dimenji! tys byl před wse-
líkým časem, před gruntu
světa založenj, co máš, nad
počet gest toho, nemáš to
žádný spočítati; a twých
věků gest tak mnoho, že se
mi myšlení mé tratí. Ty
proměny neznáš, neb wse-
cko co chceš máš, ty gsy ji-
wot obživugich. Cožkoli
hnuti má, zdržuje ruka
tvá, Bože wšsem se vdělu-
gich.

3. Wšeckno cožkoli gest,
to i tvé wšemohauenosti
wyplynulo, trefunkem nic
se

nestalo se, bez tebe by wse-
cko zhytnulo. Což oči na-
sse spatruji, o čemž svět
celh správu dává, y písma
nás wpyčugi; to ja twor-
ce tebe poznávám. Cože v-
ložil konáš, ja nemensší
wec máš, co my ja nemož-
né myváme. Gen sám sobě
žhám gsy, twau maudrost
nemyslí, s twau moč
rownau byti známe.

4. Debese gsau twá sto-
lice, y na zemi také kralu-
geš; ty maudrost lidkau
nehyce, gačo nerozum ja-
hanbugeš. Kam elowěš
pusli myšlení, to wse, co
w světle, dobře widíš; y
we tmách nic tagné nenj,
neb wšudy wšecko maudře
ějdíš. W světlosti přebý-
wáš, s temnostj nic nemáš,
ani se stínem obeenjšo. Ty
gsy Pán nad Pány; nad
tvé kralowánj, zde y w ne-
bi nic slawnějšiho.

5. Předúlogný Hospo-
dine! tys Panowněš náš,
a Bůh pravý; kdo mo-
dlám slauži, ten zhyne, neb
tys sám hoden cti a sláwy.
Před tebau wšickni Ange-
lé požorně twáše zařhwa-

S

gi;

gi; tobě zpívají wesele,
neb důstojnost twau pozná-
wají; každého strach gímá,
kdož sobě rozgímá, swatost
tvé wssudypřítomnosti. A
to co widíme, (gať z knih
swatých wjme) gest obraz
tvých dokonalosti.

6. V tiché světů hranice,
nikoliby tě neobsáhly, a ne-
býlyby nic wíce, než malé
znamení tvé chwały. Ty
přewysygeš wysokost, y
širokost wšeho stwoření;
ty přeplnugeš hlubokost,
těž dlahost, tobě konce ne-
nj. Na zemi y w nebi,
wšefco tě wlebj, a nepře-
stává se klaněti. A kdož
w důvěrnosti, své důleži-
tosti, tobě zgeri, máš geg
w paměti.

7. V tebe rada skutečná,
saud sprawedlivý w každé
době: Dokonalost dosta-
tečná, přegistá pomoc w
nassi mdlobě; těž mnohé
dlaho čekání, a nestihlé
milosrdenstwj, rozšširuge se
nad námi; přigimáš nás
w své wčastenstwj. W
každém okamženi, nowé do-
brodinj, od tebe Bože při-
gimáme. A wšefco což

stusši, pro tělo y Dussi, z
tebe, studnice, dostáváme.
8. O Abba! wšefco plo-
dich, nemyššši lásko a do-
broto, od tebe gsau ystupu-
gich, potřeby žiwota toho-
to. Dáváš pokrm wšemu
tworu, z nichž každý hogně
nasyugeš, ty kterij gsau z
tvého dworu, welikau krá-
sau ozdobugeš. Milugeš
wšech lidj, a welš wycho-
diti na dobré y zlé sluncy
swému, dšst na sprawedli-
wé y nesprawedliwé přšet
musy, slaužje každému.

9. Čimž se tobě odměnj-
me? přigimj čest od swých
služebníků! w chrámjch ne-
bydljš, to wjme, služby tvé
nemagi meznjku. Čtén lid-
štm dšlem nebýwáš, aniž
něčeho potřebugeš; w po-
koře ty libost mjmáš, kdož
w tě dauffá, toho milugeš.
Ten kdož slaužj tobě, škz
to slaužj sobě. Daru od
nás nemohedáváš; nýbrž
ty z milosti, nám wšefco w
hognosti, z tvých pokladů
plnosti dáváš.

10. Ano ty ctjš ctitelů
swých, pať gšy co oheň szj-
ragich, nepřátel swých ne-
řagich,

řagících, strým dítkam pak té radosti, wůli, dusse, té,
dobře přegjij. Tobě wždy so, a wšecko což máme,
chválý wzdáwagi, Cheru- dobrowolně poddáwáme,
bim a Seraffinowé, před samému, nassemu, Bohu
tebau také metagi, koruny Pánu Králi, hodnému wšsi
swé oni starcowé. Twé gest chválý.

Důstogenstwí, čest, moc, y 4. Důstogná podstato, ó
Chsarstwí. Tě také na bych jako slusí, ošawit té
wěcnost zůstane twá mau- mohl w swé Dussi, w Du-
drost y sláwa, kterauž chr- chu slauže tobě, řiti gaš
lew wzdáwá, náš Swatý Angele, před tebau, a pa-
Swatý, Swatý Pane. třit smele, na twau twář,
Pane dař, ať se libjm tobě,
we wšem w každé době.

(322.)

Galo : Předivný náš Králi.

Bůh gest nám přítomný,
Klaněme se genu ! a
přístupme s bájní k němu,
Bůh gest zde w prostředku,
vmislni stworení, deg mu
čest w nízkém klanění: Kdo
geg zná, a wzhwá, přístup
s zastyděním, znoru obrá-
cenjm.

2. Wšudy Bůh přito-
mný, genuž Cherubini na
twářech slauží y nynj,
Swatý, Swatý, Swatý
Angele zpíwagi, a genu
chwalu wzdáwagi. Slys
Pane, dítky twé, genž ti
také nynj, s nimi slawnost
činj.

3. Zawrhugem rádi, wše-
líké marnosti, wšecky země

5. Gal náš obkljenge,
witr ná wše strany, tak gest
Bůh náš náti co stany, tys
more předivné, nemysliži-
tedlné, w té pohřžugi se ce-
le, gá w tobě, ty we mně,
deg ať stratiw sebe, wždy
gen widjm tebe.

6. Ty procházýš wšecko,
oswět mne twým gashým,
swětlem, Pane, a překrá-
šným, galo kwitky sluch,
wždy se poddáwagi, a ge-
mu se otwíragi, tak deg mi,
papřisly, twé w sedce wpu-
siti, a řez né žlíst msti.

7. Běmž mne spro-
stým, sedecným, swobo-
dným, tichým a pokohe ho-
dným, deg mi sedce čisté, ať
widjm

Gott sey unsig zu-
loben, Amen

widim twau slávu, a mi-
luci gen twau Práwdu,
srdce mé, byť tobě, co orel
wstaupilo, w tobě živo bylo.

8. Přigď, we mne přebý-
weg, Duch můg buď twým
stanem, nebo gšy ty sám
mým Pánem, poněradž
gšy blížš, oslawiž se w Du-
ši, ať tebe cťm jakož skusi,
kde sedím, neb siogim, deg
mitě widěti, tobě se klaněti.

9. Deg mi s tebau cho-
diť, co přítel s přítelem,
milowat tě srdcem celým,
swé důležitosti, jako dítě mi-
lé, zgeriř tobě každě chvíle,
šly by, y strachy, ať gá wě-
řim sylně, že mne chráníš
pilně. Amen.

(323.)

Bůh Dtec budiž s námi,
a nedeg nám zahynau-
ti: Odpust hřích s pokuta-
mi, ctnau smrti deg vsnau-
ti: Zprost nás dábelské mo-
cy, zachoweg w wjře wrau-
cy: Ať se tebau sylíme, sde-
čně w tě wěrjme: Dauffa-
me w twé pomocy, s množ-
stwjm wšech wěrných Kře-
stánů, ať vgdeme satanu,
magice twau obranu: A-

men, Amen, staň se tak,
žpřiwegmež Alleluja.

2. Pán Běžíš budiž s
námi, zc.

3. Duch Swatý budiž
s námi, zc.

(324.)

Gako: Ž nebe přisťedš Angelé.
Swálen buď wěčně
Hospodin, Dtec a ge-
ho milš Syn, y Poswětitel
Duch swatý, Bůh náš ne-
djlně podřatý.

2. Že se nám ráciř zge-
witi, a nás tudy objiwiti,
neboť prawá znamost geho,
gest dar žiwota wěčného.

3. Gest pak Bůh, Duch
nestworěný, wěčný, w by-
tu neobsáhly, w mocy, w
maudrosti, w dobrotě, ne-
wymluwný wšsem na swětě.

4. Geden gest w Božské
bytnosti, trůg w osobách od
wěčnosti, Bůh Dtec. Syn
y Duch swatý, nekonečný,
nepočatý.

5. Sňs Izraeli, pozo-
růg, gedeni gest, geden
Pán Bůh twůg: Toho y
my prawdu známe, tak wě-
řjme, wznáwáme.

6. Wšak nám se zgeriř
Pán Bůh ten, že gest w
třech

třech osobach geděn, nebe křtiti, a křesťky tomu v
y země Stvořitel, Spasý, čiti. Matth. 28, 19.
tel a Posvětitel.

7. Wjry a wznánj to- Dtec, slovo, a Duch swa-
ho, důvodů máme přemno- th, w nebi svědectwý dawa-
ho: Na počátku bylo slo- gj, a wšak gednu bytnost
wo, v Boha Dce věčného. magj. I. Jan. 5, 7.

8. Duch swatý před skut- 15. Takť se Bůh ráčil
ky wšsemi, gjž se wznássel zgerwiti, takť ho máme znáti,
nad wodami: slowem Pá- ctiji: Kdo to činj zde w
ně a vš geho, Duchem, stal sprostností, wjří ho w wě-
se půwod křesťho. I. Mogg. 1, 2. čné radosti.

9. Protož pjmagi Ange- 16. Od wěků na čas wě-
lé, Swatý, Swatý, Swa- čné Swatý, Swatý, Swa-
tý, cele, bytnost y sláwu Tro- thý Pane, plná gsau nebe y
gice, bez přestánj welebje. země, welebností a sláwy
twé.

10. Pán Běžíš Dce 17. Dce Bože Stvoři-
wznáwal, Synem Božim teli, degž abychom w tobě
se býti znal, slibowal Du- měli, milost, pokoj a spa-
cha swatého, zgerwuge Bo- senj, gsauce znomu narozenj.

11. Bůh Dtec sám na 18. Spasýteli Synu
Jordáně, při tom důstog Boží, nám powyšsený na
něm křtu Páně, wolal, toť křjji, wěřmeť w tebe, ty
gest mág Syn mých: chtě wzdrow, ty nás od wěčné
abychom geg w něm ctili. smrti zbaw.

12. Duch swatý při tom 19. Duchu swatý milo-
se nassel nad Synem Bo- střeň, posvětiteli wždy ži-
žim se wznássel: Slowěce wň, wdělť nassemu spasenj,
newěrný Pánu, přistup my- wjry, lásky rozhogněnj.

13. We gměnu Dce wě- * 20. Amen, o swatá Tro-
čného, Syna y Ducha swa- gice, degž bychom na tě pa-
tého, Krystus Pán poručil, třice, w nebi s tebau wěčné
byli, s Angely tebe chwálili.

(325.)

Galo: Ke cti a k chwále.

Eden Bůh w bytu, trůg w osobách gest, na něž slusí wšeliká stáma, čest: Otec, Syn, Duch swatý, tak měrau přigary, máč býti ob nás ctěn, Bůh w podstatě jeden.

2. Neb Otec zplodil Syn, na rovného, Duch swatý pocházj od obého: tak w swaté Trogicy, té věčné studnici, z něj wšlechtě pomstává, rovná gest čest, sláva.

3. Kdo bál čee, cobý Bůh byl poznati, po skutčech geho můj znamenati ač wdaleké mře, Pisma swatá ssiře, o tom wysvědčuji, galsně oznamuji.

4. Že gest weliká neobsáhlá moc, neposližená, předinná maudrost, dobrota přehogná, gashost předústogná, nadewšlechtě krašši, libegši a sladši.

5. Moch tau wšlechtě twěcy stwořeny, z něcho k bytu sau přivedeny, z něho žiwot magj, w bytu swém trmagj, w swém řadu y choďj, gedny druhé plodj.

6. W postawě w twár, nostech rozdelené, krásau wšlechtiau ozdobené, w pořádku swém mje, každá swěho cyle, byt pilně ssetřila, giným k službě byla.

7. Neb dobrý Pán swau wšlechtě zastjnil, dobrotau, a dobré wše učinil, w nebi y na zemi, ničehéhoj nenj, gesttoby w tom geho wčastno nebylo.

8. Swětly swými časy rozděluge, gashně switj, a tmy zapuzuge, tak brodám slauji, nassj bjde, nauzy, wčassm spomáhá, galsj sám potrebu zná.

9. Dpatrugetj zwlássi swěwymolené, wškrutnosti škrocuge sšilené: tagně srdce radj, wšeliké auflady, rozptyluge on sám, Pán milostiwý nám.

10. W tak gest wlastnost Boha samého, že gemu nie nenj nemožného, ni nepodobného, zná on cestj wšeho: protož také činj, kdy co galsj vmijnj.

11. Wšudy wšemu gsa přitomen wšdny, wj a zná wšudy tagnosti wšlechtě, nie mu skryto nenj; wšech srdčj myšlenj,

myšlenj, y skutky wšech lidj, on sám gasně widj.

12. W tom Pána Bo-
ha swého znagice, počorně
se před nim sfláněgice, cele
w něg daufegme, a k němu
wolegme: Onť gest Spa-
sytel sám, genj spomoey muž
nám.

13. W něm moc života
y smrti wěeme, maudrosti,
dobrotě se doměeme, w něm
swé dobré znagice, a w sa-
mém daufagice: opatrjť gať
slusj, na těle na dusj.

* 14. Weliký Pán, cti
a chwáhy hodný, genuj žád-
ný rowný, ni podobný, aniž
to možné gest: protož sa-
mému čest y wšeliká chwá-
la, máť býti wzdávána.

15. Wyššj nebes Bože
twá welebenost, neobsáhla,
nestihlá důstognost, nepře-
možená moc: ó degž nám
swau pomoc, w nebi tě do-
giti, s tebau wěčně býti.

(326.) G. Procyť srdce me zpjw.

Spodín Pán Bůh
swatý, neobsáhle pod-
staty, budiž od nás weleben,
twůg w osobách Bůh geden.

2. Otče wšeliké mocy,
přispěg swatau pomoc, s

milosrdenstwj swého, posy-
lug lidu mdlého.

3. Stworiteli nebeských,
wěcų, wšech také zemských,
poslals k nám Syna swé-
ho, k wykaupeň hříšného.

4. Plná gsau twá nebe-
sa, y wšecká gich okrasa, we-
lebenosti twé Otče, milosti-
wý náš tworče.

5. S nestihlá maudrosti,
přisslá na swět s wyšosti,
Synu Boží, tys náš Pán,
w násse přirozenj dán.

6. Dokonals w mukách
těžkých, aby poswětíl wšech
swých, y gegich hříchy sfla-
dil, života sláwy dobyl.

7. Y kraluges w slawno-
sti, na nebeských w radosti:
přimkuro se k Otci za nás,
nebs draze wykupil nás.

* 8. Negslabšj Duchu
swatý, w srdce wěrau přiga-
tý, dobroto swrchowaná,
w gednotě Božstwj slawná.

9. Tys Těšitel truchli-
wých, a Lékař nedužiwých,
vzdrav nás swau milosti,
Křystowau wěastnosti.

10. Nač nás sám obži-
witi, y wjře posylniti, oswě-
cugž srdce násse, nyni y w
každém čase.

chel. gott in der Welt, 11. Bist
in aller Welt, 12. Bist

11. Když modlitbu na-
síl, kterauž srdcem v hlasy
před tebou prosítrane, pro
gměno své žádáme.

* 12. Sedmý Hospodi-
ně, k své cti nepomijme,
s Angely vždy pjevati. Bůh
Svatý, Svatý, Svatý.

(327.)

Gafo: Nuž chválu wydegme.

Dědy Duch chwalí,
Pána, genuž od něho
dána, bytnost na tomto svě-
tě, v hogné geho středrotě.

2. V podstatě své ge-
diny, Bůh pravý a nesmr-
ný, trůg v osobách třdych-
gest, genuž buď chvála v
čest.

3. Genž svou všemo-
haucnost, v veliké ozdob-
nosti, nebesa gest učinil,
gaž od mŕtvi vjnil.

4. Angely Duchy krásné,
nad všeliký tvor gasné, v
syle a důstognostech, posta-
vil na vysokech.

5. Také v zemi stvořil,
moch Božkau naplnil, ži-
votčich mnohými, všemi
tvoři dobrými.

6. Chtěl každému stvoře-
ní, v nebi, v moři, na ze-

mi, své mocy částku dáti,
v něm se oznamovati.

7. Nad stvoření všeli-
ké, v důstognosti veliké, čo-
mél od něho stvoření, geho
moch obdařen.

8. Tak ho velmi zvele-
bil, by všech věch Pánem
byl, všecko k geho cti chvá-
le, řídil, spravoval stále.

9. Vjmež maudrost ne-
stihlau, v každém stvoření
divnau, Boha všemohau-
cího, věčně všemědauch-
ho.

10. Předivný v své
maudrosti, ó Bože na vy-
sosti, kterauž všecko spatru-
gest, v nebi v zemi pra-
vugest.

11. Kúrýs Angelské ži-
vil, svou maudrosti naplnil,
byl každý z nich v svém řá-
du, měl k povinnosti pravo-
du.

12. Pěkněs nebe učinil,
slunce, měsíc, osmrtil, hvě-
zdy, planety krásné, řídils
jim běhy časné.

13. V zemi mnohé stro-
čenj, ptactvo, zvířata pol-
ní, stromy, květi všeliké,
v rozdílnosti veliké.

14. Učinils k své mau-
drosti,

drosti, byt bylo k služebno-
sti, lidstěmu pokoleni, gežs
postavil na zemi.

15. Nebs člověka obda-
řil, rozum gasný w něm slo-
žil, byt twá dila sparčoval,
w nich maudrost twau po-
znával.

16. Wšeho swěta Stwo-
ření, w rozličném promě-
něnj, posslo gest z twé mau-
drosti, budiž chwála s
wěčnosti.

17. Dobrýs Pane na
měky, mage péci o wšecky,
tdyž se všem vděluges, a
rozličně daruges.

18. Kdož tě právě po-
znaj, w tobě naděgi magi,
nebs ty wěčná dobrota, při-
wodjśs do života.

19. Sřrje wšecko stwo-
ření, spatřuge se na zemi,
wěčná twá moc y Bojswi,
maudrost, dobiota, Pan-
swi.

20. Wjdyky ghy chwá-
ly hodny, w Trogicy Bůh
gediny, degž se hodně chwá-
líti, wěčně s tebau bydleli.

(128.)

Tatož pisen ginač.

Wjdy Duch rád chwal Pa-
na, křecimž soli dána,
bytnost gafa kde w swětě, w ho-
gne geho sředrotě.

2. W podstatě své gediny,
Bůh sám prawy předimny, trůg
w osobách wjdyky gest, gemuž
bud chwála y čest.

3. Genž swau wšemoħaucno-
sti, w weliké ozdobnosti, nebesa
sám učinil, gaž od wětů vmje-
nil.

4. Wgely Duchy krásne, nad
wšeliky twor gasne, w šhle a
w důstognostech, postavil na
wšostech.

5. Také y zemi stwořil, gi
swých darů nasporil, wnitř pos-
kladů rozličných, zewnitr tworů
přesličných.

6. Každý čin Pána toho, má
w sobě sláwy mnoho: čím gest
čim znát se dáwa, tworcy swě-
dectwí wjdáwa.

7. S nim Angely w nebesých,
bydljce w zástupích swých: zpěw
zpřiwagi začaty, Pán swatý, swa-
tý, swatý.

8. Hlásá také obloha, diwuan
čest swěho Boha, slunce, měsye
s hvězdami, swými chodje ce-
stami.

9. Oblak, oheň, wjtr y děst,
gemu wšle poslušno gest: geho
słowem se waže, tam gduc tam
Pán tdy řaže.

10. Y praectwo lětagich, zvěř
les probřagich, y hmyz ply-
nauch w moři, gsau sluzbujcy
Boži.

11. Lesy, pole, y řáky, plně
Boži též chwály. Nebi on wšez-
nu byt dáwa, samého to wše
spráwa.

12. Čím wšak wšechněm stwa-
řim

5

kům svým, w stupních tak svých
rozličným, člověka aby předsta-
vil, nade vše geg ušlawil.

13. By Pánem gsa na zemi,
vládl sám twory wsechněmi,
rozumně ge zprawował, gať sám
chce, tak šlawował.

14. Neboť mu w mysl rozum
dal, co gest fde, w šaud aby brať,
dobře wseho vžíwal, a Tworce
chwałic wžíwal.

* 15. Dobrýš Pane na wěky,
pěti mage o wsecky : neb wse-
chněm wděluješ, a rozličně da-
ruješ.

16. Kdož práwě tě poznagi,
w tobě naděgi magj : nebs sám
wěčná dobrota, přiwodjš do ži-
wota.

17. Skrze wsecko stvoření,
špatruje se na zemi, wěčná moc
twá y Božstwí, moudrost, do-
brota, panstwí.

* 18. Wjděcky gsy chwały hod-
ný, w Trojici Bůh gedný :
degj se hodně chwaliti, wěčné s
tebau bydliti.

(329.)

Ecti a k chwałě Boha
wěčného, mysl y sedce
každého wěrného, probudij
se nynj k wděcnému chwałě
nj, znage wěrau geho, Pá-
na Boha swého.

2. Neb gest welebnost
přerozšířená, rozumem ja-
dným nepostižená : aniž
hned můj býti, wtíp lidšty

chopiti, nepostačj toho, Pá-
na welebného.

3. Patř na stvoření gim
wčiněné, w počtu, w mře,
wáze postavené, a mnohé
weliké, w trwárnosti wseliké:
kterěž rozličně sám, w my-
slil moudrý Pán.

4. Poznáš žeť gest myšle-
nini nestihlý, jadným rozu-
mem nechopitedlný, vsy ne-
wyměruný, mjstem neob-
sáhlý, nadwsecko wyšši,
Pán negdůstogněgšj.

5. Kdo chce stihnauti ge-
ho welebnost, poražj ho
šlawy té důstognost, wjc než
blesk slunečný, genj kažj grať
lidšty, swau přegasnau mo-
cy, dle oka nemocy.

6. Protož rozum wjře
poddáwegme, poťud nám se
sám zgewuge znegme, skrz
słowo swé swaté, to w písmě
pogaté, a diwy stwržené, sa-
mo spasytedlné.

* 7. Kdo práwě chce k
Bohu přistaupiti, základ
wjry musj položiti, že Pán
Bůh gest gisté, a na každém
mjstě, ljbí, kdož ho hledá, w
něm naděgi škládá : Žid. II. 6.

8. Ně rozdělil řády, šla-
w, lidi, wšak bez přigimání
osob

osob twidi, kdo se k němu bli-
ží, k vůli geho nžji, třesa se
slovem geho, parčí na taťeho.

9. Také musíš z agisté mě-
děti, a ginať se nedati svodi-
ti, že Bůh gest gediny, ge-
muz jádný giny, nebyl gest
před věky, nebude na věky.

10. Něciň mu podoben-
stwj jádného, aniž formůg
obrazu gakeho, zevnitř a neb
w mysli: ginať včinijsli, w
modlářstwj vpadneš, a cti
geho vgmeš:

11. Neb on Pán a stwo-
řitel gediny, své nedá cti já-
dné wčny giny: aniž stwo-
ření chce, podobněn býti leh-
ce: neboť rovné nemá, w
sobě sám zůstává.

12. Byť swůg ma bez
proměnitelnosti, bez počát-
ku gest wždy od wčnosti, kon-
ce mu nebude, své stáwy
nezbude: Blaze kdož ho
důgdau, na věky s nim bu-
dau.

(330.)

S Alne w Pána Boha
wěřiti, kterň ráčil
nebesa stwořiti, slovem y
zemi ustanowiti.

2. Wsse se stalo z geho
rozkázani, učiněno wssacko

stvoření, w mocném Božjim
Přikázani.

3. Pán Bůh hřichu na-
šeho lituge, poslal nám Syn-
a spasitele, a wssack wěr-
ných obranitele.

4. Duchem swatým po-
čatého, z čisté Panny naro-
zeného, pro nás na swět po-
staného.

5. Genž hned od naro-
zení swého, činil wěrným
mnoho dobrého, káže slovo
Otce swého.

6. Když se k Bohu Otci
wrátiti měl, za své wěrné
Otci se modlil, ať vnučení
swému se blížil.

7. Zrazen, swázán, Pi-
látowi dán, korunován, na
smrt odsauzen, pro nás těžce
na kříži umrtwen.

8. W hrob wložen, w
třetí den z mrtvých wstal,
gakož z písem také proroko-
wal, a své wěrné mile ob-
radowal.

9. K Bohu Otci na ne-
be wstoupil, a na pravici
Boží sedl, na twář geho
Angelé hledi.

10. W den soudný při-
gde aby saudil, a wssack
mecně z mrtvých wzbudil,
podle

podlé skutků každému za-
platil.

11. Žádný se genu ne
wymknuv, před ním skutko-
wé budau psáni, a nad kaž-
dém poznamenáni.

12. Budeť Pán Bůh
každého saudit, podlé skut-
ků každému platiti, a nad
žhmi věčně mstiti.

13. Ale dobrým da Pán
oslawen, pro Ducha své-
ho w nich přebýwání, Sy-
nowé Boží budau nazwání.

14. Swatá církev gestit
obeena, od Krysta Pána
gest zříjena, na zemi w zár-
mutech zde přebýwá.

15. Prosímež vždy sřze
Krysta Pána, ať gest naše
wina shlazena, a Koruna
věčná dána.

16. Amen pokorně se-
zpíweme, w skutcích do-
brých prospíweme, a tať
Nadostí věčně čekeme.

(331.)

S My wssycknj wěřime,
w gednoho Boha,
Stworitele nebe a země, na
nebiť ho Otce máme, k ně-
muž my se synowé známe :
Ehceť nás žiwit po wse čas,

Želo, Dussi, opatřiti, y
wssemu nešťestí brániti, od
přihody zlé zachowati, péciť
on má wždycky o nás, stráže,
bděnj, opatrowánj, wsecko
w samé moci geho slogj.

2. My wssycknj wěřime,
y w GEjise Krysta, Syna
geho, našeho Pána, genž s
Otcem věčně přebýwá, ge-
muž gest čest y chwála ro-
wná : Z Marye Panenky
čisté, prawý člověk narodil
se, sřz Ducha swatého wě-
říme : A za nás genž sme
byli straceni, na Kříži oha-
wně umřel : wstaw z mrt-
wých, wstoupil k Prawicj
Otce, odkudž zas wsech sau-
diti přigde.

3. My wssycknj wěřime,
y w Ducha swatého, s Ot-
cem, s Synem, Boha ro-
wného, genž wsecky mdsé
wtěssuge, a darů swých nám
wděluge : Církev Křestian-
skau na swětě, drží sám w
prawé gednotě, a wsech
hříchů zde odpustěnj, y těla
našeho wzkříssenj, a že po
tomto žiwotě, wěky wěků
živi glauce, nepochybugje
wssyckni w nebi budem.

(332.)

*Alleluja ! Wir
gläubig all unsern Gott*

(332.)

Sy wssicnj wěřime w
gednoho Boha, Stwo-
řitele nebe, země, gegž Ot-
cem swým wynáwáme, k
němu se synowě známe. Onť
nás žiwj po wsse časy, opa-
truge tělo, dusi, pecuge sam
o nás wždycky, ostržá, a
zachowává nás, od každě
zlé přibody: neboť my y
wssECKY wěcy slogj w geho
Božské mocy.

nebt Pjsina o tom wssem
swědčj, wssECKY tať wěřiti
bčj.

4. Wěřimeť také y w Du-
cha swatého, rovného Ot-
cě y Synu, kterž swau mo-
cť předimnau, obžiwuge
dusi wěrnau. WssECKY
Chřtem po wssem swěte, da-
ry swými naplnuge: w nj
řádně hřichy sblazuge: při-
wedeť gi k z mrtwých wzkř-
slenj, těl wěrných k obno-
wenj: gjmj žiwot sláwy
připrawen, w radosti na
wěky, Amen.

2. Wěřimeť my také y w
Gězu Krysta, Syna geho-
gediného, kterž gest před
wěky w Otce, rovný Bůh
we cti y w mocy. Genž
Duchem swatým se wtělil,
člowěk prawý se narodil, z
Marye wždy čisté Panny:
a pro nás hřisné, zahynule,
trpěl, umřel na kříži, třetj
den slawně z mrtwých wstal
k těmž wěrným naděgi dal.

3. Potom na nebesa pře-
slawně wsloupil, sedj na
prawicy Otce, gsa gediný
nás přimlwce, orodowník
nás y smřce. Odtud zase
ma přigiti, žitw y mrtwě
sauditi: slussit nam w něho
wěřiti, a geg wyznati wssudy
směle, wěčného Spasitele:

(333.)
Swětlo Trojice swa-
tá, gediná Božská pod-
stata, swau nás oswěcug ga-
snošj, odegma tmotřnj
temnosti.

2. W swětle nepřistupi-
tedlném, gsy w mšlě nestiji-
tedlném, swětkem wjry deg
se znáti, srdcem celým milo-
wati.

3. Omocný, maudrý, y
dobrý, k žjlenj se tjm trým
stědrý, nassj mšlobu, hlau-
post, žlost znáš, y ltoť w tom
nad námi máš.

4. Trůg w osobách,
wssak geden Bůh, wida, wi-
děl

děl sy náš neduh, a ráčilš se
ohlásyti, chtě nás z milosti
spasyti.

5. Blázals osob rozdí-
nost, vsak Božsku gedinau
bytnost, w stvoření a wy-
kaupeni, y v vnitřním ob-
nowení.

6. Trogeť gest tvé toto
dílo, k hříšnému se přiblí-
žilo, člověku, k jeho spase-
ní, byt w něm neslo tvé zna-
mení.

7. Tak ačs Trogice sile-
pěge, wyryl w každém tvo-
ru zřegmé, moc, maudrost
také dobrotu, a w tom gedi-
nau podstatu:

8. A vsak ze vsseho
stvoření, člověku w tom
rowné není, genž k obrazu
stvoření tvému, a tak k živo-
tu věčnému.

9. Byt byl žustal w ne-
winnosti, přišelby k nesmr-
tečnosti, na Dussi též y na
těle, život z tebe mage cele.

16. Ale ty vssemohaucy
sám, a w maudrosti, w do-
brotě znám, způsobilš to z
své milosti, aby zas ožil k
věčnosti.

11. A sřz Pána GEu
Krysta, w swatem došel

nebi mįsta, mage sřz Ducha
swatého, obraz stvoření no-
vého.

* 12. Budiž Bohu Dtec
chwála, y Synu geho bud-
dána, y také Duchu swaté-
mu, Pánu Bohu gediné-
mu.

(334.)

G. Gáti přěně swj dennice, zc.
Pochwalmež Boha na-
vsseho, Boha w trogich
gedneho, Dtee milosřden-
stwj: Neboť nás k obrazu
svému, stvořil, a nad to k
věčnému, darů swých věč-
stenstwj: R. swatý, swatý,
swatý náš Bůh, Pán ja-
stupů, na výsosti; Sláva
bud geho milosti.

2. Pochwalmež y Syna
geho, GEjše Pána nasse-
ho, neb z Nebe pro nás zsta-
pil: Moc ďábla, hřicha y
smrti (kterauž sme měli trpě-
ti) zkažyl, a nás vykoupil:
R. Swatý, zc.

3. Pochwalmež Ducha
swatého, genž z Dtee y Sy-
na geho, newynlukně po-
chodj: Neb srdce w nás
osvěcuje, k spasení webe,
zpravuje, a tak nás z novu
rodj: R. Swatý, zc.

(335.)

(335.)

S Amému sláva Bohu
čest, buďž za milost ge-
ho, kteráž nám w Krystu dá-
na gest, gižž nás se netkne nic
zlého. Požog, požog gest
zvěstován, od Angelů, řdy
Krystus Pán, na svět wy-
šel gsa k nám poslán.

2. Hoden gšy cti ó nás
Pane, Dče plný milosti.
Co ty řdy dž wšse se stane,
plnýs prawdomluwnosti.
Přenesimjnat gest k nám
twá moc, gšlá dlé twých si-
bů pomoc. Blaze nám Pá-
na toho!

3. Gejissi ó Boží Synu,
wěčné Dceowo kochání,
Nássis ty, smjree nás, wnu,
šnal z nás sřz sebe wydání.
Béránku Boží, Bože náš,
ó segmi, segmi hřichy z nás!
A smilůg se nad námi.

4. Swatý Duchu, Bož-
ská mocz, smutných ředch
wtěcho, nedeg nás dáblu
přemocz, braň, hag, chy-
trostj geho. Spas nás, spas
ó wěčný Pane! w ruceť se
twé oddáváme, my twé bj-
dné stwoření.

(336.)

Trojicy blahostawe-
nau, sláwy, wtěssenj]

plnau, welebmež wždy bez
přestání, patřice sřz wjru
na nj, kteráž wždy w gedno-
tě Božstwj, přebývá w
wěčné nerozdilnosti.

2. Genž gest Dtec, Syn,
Duch swatý, Bůh gedné
wěčné podstať, Dtec k nám
Syna wyprawil, Syn při-
šed Spasenj sprawil, Duch
swatý tež přišel wděně, s
Dceem s Synem w nás
bydliti wěně.

3. Tjmí se Bůh náš pro-
kazuge, w skutčch rozdilných
zgewuge, Dtec pro nás Sy-
na wbil, Syn trpěl, aby
Duch dán byl, Syn se za
nás wždy přimlawá, Duch
od obau wěčný žiwot dáwá.

4. Dtec gest počátek
wšseho, Syna má sobě ro-
wného: kteréhož před wěky
zplodil, potom sřz něg svět
wywodil, od nichž obau
Duch pochází, swými dary
wšsudý se rozchází.

5. Takť w gednotě pře-
bývági, wěčné se w sobě ko-
chagi, magice wšseho dosta-
teť, spolu činj každy skuteť,
gakož pro své oslawenj, tať
y pro náše wěčné spasenj:

6. Gaký Dtec, taký
Syn

Syn Bůh, gahy Dtec, Syn, 11. V my se s Krystem
takýj Duch, gedna moc, rádůgme, Boha svého tak
maudrost, dobřota, a wssak spatrůgme, Dtece w Synu,
rozdišnost osobná : ginh w Dtecy Syna, a w Dtecy
Dtece, ginh Syn, Duch, w Synu Ducha : y sebe w
bytu neginy než gediny Bůh. též společnosti, z předrahé

7. Dtecy my se dowěrjme, Krystowy wčastnosti.
že na něm wsse obdržíme : 12. Nebi sine sřrže nēj
w Krystu pak geho žastu. spogeni, s Bohem w cřřkwi
hām, v Dtece w nebi přj. sgednoceni, aby chom w lāsce
mluwām : a w Duchu swa. bybljce, a wůli Boží činjce,
tēm spasenj, z Dtece pro we gměnu Pána Gejisse, čē
Krysta obdařeni. kali stāwy nebestě wisse.

8. W milosti Dtece hle. * 13. D přerostkossná
degme ; přjmluw Syna Trogice, naplnůgž ty nās
vžjwegme ; Ducha přjgi. wzdny wice ! ať tobě wěcně
megme w prawdě, y w kaž. zpjwāme, dīky a chwāly
dē wnuřnuté radě : Tak tu wzdāwāme, nynj w swēt-
welcbnau Trogicy, Boha stēm potupenj, potom w ne-
sevého řādne budem ctjch. bestēm twēm oslawenj.

* 9. Blahoslavenē ty 14. Křauce, swātý, swātý,
oči, toť sām Pán Krystus swātý, Bože nās gedně pod-
tak swědčj, kterēj widj Bo. staty, w toběť geřt wěcně spa-
ha svého, w Krystu sřřz moc senj, křom tē nic než žatra-
Ducha geho, tak přewe- cenj, ay, toběť chwāly wzdā-
bně Trogice, milosti wdē- wāme, na wěky s tebau bñti
ně požjwagjce. žādāme.

10. V wssj genž Krysta (337.)
sřřssj, a spasenj se w něm G. pán Gejiss lidu wěrněmu.
tēssj ! Z těch se Krystus Pán G. sřřjme w Boha gedno-
radowal, a swěmu Dtecy dē. ho, a Dtece wssemo-
řowal, že gim to zgewil. Du. hauchho, nebe, země swo-
chem swým, což wssak wřřř- řichho.
swěta opatřným. Matt. 11, 25.

2. W Gezu Krysta
Syna

Syna geho, gednoho Pána našeho, Duchem swatým počatého.

3. Z Panny Marne narozen, trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel potom.

4. Z Pohřbu skoupil do pekla, třetí den vstal z mrtvých vesel, na nebesa vzhůru vstoupil.

5. Na pravici Boží sedí, dostoaně swau Cyrkeu řídí, wssudy wšecky věcy moudr.

6. Od tud má zase přigiti, žítí v mrtvé souditi, k nám se do lu namrátiti.

7. W Duchu swatého měříme, cyrkew swatau wyznáváme, swatých obcowánj máme.

8. Také hříchův odpustění, a těla z mrtvých wzkříšení, k tomu w nebi život věčný.

9. Pro zásluhy geho Syna, S Ezu Krysta Hospodina, kterémuž buď chwała věčná. Amen.

(338.)

Wlebnost Boží newystijena.

Rim. 11, 33-36.

Třív z gednoty, pravě
přecadlo Božstwj, světle
w světle, gehož dobroty množ-
stwj, wssudy wůkol ten celý svět
zginá, své ochrany stitěm wssé-
obgimá.

2. Chwalíme tě, gak dřiw slu-
neko wchází, y když zas den

z hranic našich odchází: co ži-
mo gesi na širokém světě, wse,
Páne, gest hotowo slawit tě.

3. O poklade! neobfabla
bntnosti, kdož spatrowal tak
hluboké teginosti? O hlubokosti!
o nestihla sláwa! gak wzacna
gest twé mocy postáwa!

4. Kdož můž Páne, twé ce-
sty wysvětliti? gakž můž člo-
wěk twé saudy wygadřiti? wstup
rozum, newygewit wssudy nia-
čeho wtjip twůg, neb gest mdy
tudy.

5. Wstupiz přeč se wssim wla-
stnim zmwšlenjm, nepřestaneš
nikdy s Božjm řízenjm: nebu-
deli Báh promodit tebe, w sfo-
dnau pausť wěť mi swedeš
sám sebe:

6. Protož Páne, ach vě nas
tě wzywati, těj w gednotě, ged-
no w Trogicy znati! Dinamiž
nam Dtec. Syn, swaty Duch,
že gesi we třech osobách geden
Báh.

7. Necht, Bože, wždy to slo-
wo w nas slyšime: wše z něho,
w něm, a skrz něho gest, wjme!
Welikému Bohu buď chwała,
čest! Ja! Amen! to wše cyrkwe
prosba gest.

8. Slaw twé gměno, zpew-
ňuž w nas twé Králowstwí, twa
wůle nas řeb, deg pravě Syn
nowstwí, odpust, nepokusseg,
zbawiz zleho; čest, sláwa, moc
gest tebe samého. Amen.